hoiab, toidab ka, Ja wõttab murret piddada. Halleluja!

7. Se seisko teie meles ka, Et Kristus tousnud auuga Sel päwal, ja toond römustust, Ja meie hinge õnnistust. Halleluja!

8. Se kedda nenda waewati, Ja risti sambas surmati, Et piddi ärrakaddума Ta õppetus siis temmaga. Halleluja!

9. Sesamma peäsis surma käest, Ja tousis ülles ommast wäest, Sest said ta Jüngrid römustud, Kes temma pärrast kurwastud. Halleluja!

10. Ta näitis ennast nendele, Ja nemmad näggid selgeste Need hawad temma külges weel, Sest olli römus nende meel. Halleluja!

11. Et pühhitsegem siete, Sesamma päwa kalliste, Ja lauigem suust ja südda mest, Nüüd omma kalliſt Jesukest. Halleluja!

12. Suur Jummal, kes sa walmistand Ma-ilma, ja kik ehhitand So auks, ja mitme hädda seest Meid peästnud, hoidnud iggameest. Halleluja!

Hanso ja Mardi jut, 1739, lk. 35